

ФАКТИ ЗА ХИДРАЗИН

Се проценува дека околу 2.1 милиони работници во ЕУ потенцијално се изложени на хидразин. Примарните правци на потенцијална изложеност на човекот на хидразин се ингестија, вдишување и дермален контакт. Хидрозинот е канцероген за луѓето (класифициран како Група 2Б од страна на IARC т.е. можни хумани карценогени). Тоа може да го зголеми ризикот од канцер на белите дробови и дебелото црево со потенцијална генотоксичност.

МАКЕДОНСКО ЗДРУЖЕНИЕ ЗА
ЗАШТИТА ПРИ РАБОТА
www.mzzpr.org.mk

Каде се појавува ризикот

Изложеноста на хидразин е документирана во, индустријата за производство на гуми, воена и воздушна индустрија каде што се произведува или користи хидразин.

Повеќе за супстанцата

Хидразин е безбојна мрсна течност која на собна температура има продорен мирис на амонијак. Се меша со метил, етил, пропил и бутил алкохоли, ретко со јаглеводороди и халогенирани јаглеводороди, и нерастворливи во хлороформ и етер. Се користи првенствено како хемиски полупроизвод за производство на земјоделски хемикалии и хемиски агенси за дување, како инхибитор на корозија, хемиска обработка на вода и ракетно гориво.

Кои се симптомите и какво е влијанието

Симптомите на акутна (краткотрајна) изложеност на високо ниво на хидразин може да вклучува иритација на очите, носот и грлото, вртоглавица, главоболка, гадење, пулмонален едем, напади и кома кај луѓето. Акутната изложеност исто така може да го оштети црниот дроб, бубрезите и централниот нервен систем кај луѓето. Течноста е корозивна и може да предизвика дерматитис доколку дојде во контакт со кожата. Долготрајна изложеност може да предизвика рак на белите дробови или колоректален карцином.

Што може да направите

Потребни се постојани соодветни мерења на изложеноста сè со цел да се знае кога треба да се преземат активности. Испитајте дали работниците известуваат за раните симптоми. Работниците треба да бидат свесни од ефектите на изложеноста. Контролните мерки вклучуваат употреба на затворени процеси, локални издувни гасови и целосна вентилација. Други препорачани работни практики вклучуваат обезбедување на потребните информации за вработените и обука за опасност, следење на хемиските концентрации во воздухот, обезбедување чешми за миење садови и итни тушеви, миење на деловите на телото на крајот на работното време, забрана за јадење, пушење или пиене во областите на хемиско ракување. Опремата за лична заштита треба да се состои од маска, очила, непропустливи ракавици и облека. Опремата за лична заштита треба да се користи само како последно средство, откако ќе се воведат можните инженерски решенија.

Референци: IARC, EC, EPA, CDC, NIOSH